

Ой коли б той вечір

Наддніпрянина

Помірно, ходою
♩ = 60

Ой ко - ли б той ве - чір та й по - ве - чо - рі - ло,
то б мо-є се - рдень - ко та й по - ве - се - лі - - - ло!

Ой коли б той вечір
Та й повечоріло,
То б моє серденько
Та й повеселіло!

Чи ти мене любиш,
Чи з мене смієшся?
До другої ходиш
Та й не признаєшся?

Ой коли б той вечір,
Та й сонечко зайшло,
То би моє серце
Та й до мене прийшло.

А я тебе люблю
І любити буду,
Признаюсь по правді –
Сватати не буду.

Ой прийди, прилини,
Ти яснее сонце,
А я тебе впущу
Та й через віконце.

Не дозволить батько,
Не дозволить мати,
Ще й рід не дозволить
Тебе, бідну, взяти.

Ой як упускала –
Легенько зітхала,
А як випускала –
Плакала-ридала.

Ще й рід не дозволить
Тебе, бідну, взяти...
Стиха говорімо,
Щоб не вчула мати.

А як випускала –
Плакала-ридала,
Вийшла за ворота –
Правдоньки питала.